

TEZAUUR LITURGIC

12 MAI

**SLUJBA
SF. CUVIOS
TEODOR
DE LA KITERA**

ATENA, 2015

12 ΜΑΙΟΥ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὰ ἐξῆς δ' Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε στειρευούσης ἐκ γαστροῦς, ἦνθησας ὡς εὐκαρπον δένδρον, τῇ ἐπινεύσει Θεοῦ, τότε ἐκ νεότητος ἐκαρποφόρησας, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, τοὺς καρποὺς πλουσίως, Ὅσιε Θεόδωρε, ὡς ἐραστής τῶν καλῶν· σὺ γὰρ ἐκ παιδὸς πρὸς τὴν ἄνω, ἴθυνας πορείαν τοῦ βίου, θείοις ῥυθμιζόμενος προστάγμασιν.

Ὅτε τῶν ἐν Ῥώμῃ ἱερῶν, ἔτυχες, Θεόδωρε Πάτερ, ἀγιασμάτων πιστῶς, τότε ἐνθεώτατος ὠφθης τῷ πνεύματι, καὶ ῥωσθεὶς θεία χάριτι, ἀγίων Πατέρων, τὸν βίον ἐζήλωσας, ἐν ἐγκρατεία πολλῇ. Ὅθεν ὡς ἀστὴρ διαλάμπεις, ἐν Μονεμβασιά ὀσίως, ἐναρέτοις πράξεσι κοσμούμενος.

Ὅτε ἐπτερώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι ἀγίῳ τελείως, κόσμου τὴν σχέσιν λιπῶν, τότε παραγένοντας ὡς ἄλλος ἄγγελος, εἰς Κυθήρων τὴν ἔρημον, τότε νῆσον, Πάτερ, ἐνθα ὑπερέλαμψας, πόνοις ἀσκήσεως. Ὅθεν δωρεαῖς θεοσδότοις, παρὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως, Ὅσιε Θεόδωρε, δεδόξασαι.

Ὅτε τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, Πάτερ, διανύσας μετέστης, πρὸς οὐρανίους μονάς, τότε καταλέλοιπας τὸ θεῖον σκῆνός σου, θησαυρὸν ὡς πολῦτιμον, τῇ νήσῳ Κυθήρων, νέμον τοῖς αἰτοῦσί σε, θεῖα δωρήματα. Ὅθεν τὴν ἀγίαν σου Κάραν, ἔχοντες Θεόδωρε μάκαρ, πᾶσαν ἐξ αὐτῆς χάριν καρπούμεθα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἀσκητικῶς πολιτευσάμενος, τὴν κλῆσιν τοῖς ἔργοις ἐκόσμησας, θεοφόρε Θεόδωρε· ὡς δῶρα γὰρ θεῖα προσήγαγες, τῷ Παντάνακτι Θεῷ, τῶν ἀρετῶν σου τοὺς καμάτους, καθειρωτάτη καρδιά καὶ ζέοντι πνεύματι ὅθεν παρ' Αὐτοῦ ἐδοξάσθης, θεϊκαῖς δωρεαῖς, καὶ πλουσίοις χαρίσμασι, δι' ὧν πᾶσι παρέχεις, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Ἄγγελος ἐν σαρκί, Θεόδωρε, ὠράθης, ἀγγελικῶς βιώσας, καὶ ἰσαγγέλου δόξης, ἰσότιμος γενόμενος,

Στίχ: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίρει ἡ σὴ πατρίς, Κορώνη τῇ σῇ δόξῃ, πλέον δὲ ταύτης, Πάτερ, ἡ τῶν Κυθήρων νῆσος, γάννυται τῇ ἀσκήσει σου.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κάρα σου ἡ σεπτὴ, τῇ θείᾳ χορηγίᾳ, Θεόδωρε, πηγάζει, τοῖς πίστει προσιούσι, πλουτοποιοῖα δωρήματα,

Δόξα. Τριαδικόν.

Σύνθρονε Παντουργέ, ὁμόδοξε Θεότης, Τριάς Ὑπεραγία, λιταῖς τοῦ Θεοδώρου, ἐλέησον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῶν ἀγνῶν, αἱμάτων Σου ὁ Λόγος, λαβὼν ἀναλλοιώτως, διπλοῦς ὄφθη τῷ κόσμῳ, Παρθένε, ὁ Φιλάνθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πλοῦτον ἄσυλον, ἡ νῆσος ἔχει, τὴν κατάθεσιν τῶν σῶν λειψάνων, ἐξ ὧν καὶ χάριν θαυμάτων ἀρύεται, ἐκλυτρουμένη παθῶν καὶ κακώσεων, διὸ καὶ χαίρει τιμῶσα τὴν μνήμην σου. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρημα, Κυθήρων νῆσος, τὴν ἀγίαν σου, κέκτηται Κάραν, θεοφόρε παμμακάρε Θεόδωρε· καὶ ἐξ αὐτῆς τὰς ἴασεις λαμβάνουσα, ἀνακηρύττει εὐσήμως τὴν χάριν σου, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς β', καὶ τοῦ Ἁγίου δ'
Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐνδον ἐν καρδίᾳ σου, τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρημάτων,
δεξάμενος ἔρωτα, πάντων κατεφρόνησας ὀσιώτατε,
γαμετῆς, παίδων τε, καὶ πατρίδος φίλης, τὸν Σταυρὸν
τὸν τοῦ Κυρίου δέ, ἄρας ἐπ' ὤμων σου, ὅπισθεν Αὐτῷ
ἠκολούθησας, ἐν ᾧ ἀγωνισάμενος, δόλιον Σατὰν
κατετρόπωσας, ὅθεν σοι ἐδόθη, Ἀγγέλοις συγχορεύειν
εἰς αἰὶ, καὶ θεοπτίαις ἐλλάμπεσθαι, πάνσοφε
Θεόδωρε.

Πάτερ ὀσιώτατε, ἡδυπαθείας σαρκὸς σου μαράνας
τῷ Πνεύματι, ἀρετῶν μητρόπολις ἀναδέδειξαι· τὰ ἐν γῆ
πάντα γὰρ, ὡς οὐδὲν ἠγήσω, τῷ νοῖ ἀναπτερούμενος,
πρὸς τὸ ὑπέρτατον, πάντων ἀγαθῶν καὶ ἀκρότατον·
διόπερ ὡς Ἀσώματος, ἐν σώματι ὦν πεπολίτευσαι·
ὅθεν συνελθόντες τὴν σὴν ἐπιτελούμεν ἑορτὴν, πρὸς
τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, πρέσβυς προβαλλόμενοι.

Ἄσαρκος ὡς Ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς θεορρήμων,
ἐφάνης τῷ βίῳ σου, καὶ πνεῦμα γενόμενος
προσεπάλαισας, τοῖς δεινοῖς πνεύμασι, καὶ τὴν
τούτων δύναμιν, ἀνδρικῶς συ κατεπάτησας, διὸ καὶ
εἴληφας τῶν σῶν πόνων Πάτερ τὰ ἐπαθλα· ἰᾶσθαι τὰ
νοσήματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ νῦν
σὺν Ἀγγέλοις, τῷ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, μὴ
διαλείπης γενόμενος, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἕξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μοναστῆς ἄριστος, γεγονῶς Θεόδωρε, καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος, καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε τὸ σῶμα, ἀνεπτέρωσας νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐναπτρίζεσθαι, τὸ ἄρρητον κάλλος Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον τῇ τῶν Κυθήρων νήσῳ, ἕαρ σωτήριον, ἡ πανέορτος πανήγυρις τοῦ θεοφόρου Θεοδώρου, πᾶσαν ἁμαρτίας σκοτόμαιναν ἀφ' ἡμῶν διασκεδάζουσαν· δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, καὶ ἡμεῖς αὐτὸν καταστέψωμεν λέγοντες: Χαίροις διακόνων εὐλαβῶν ἐγκαλλώπισμα, ὁ μιμητῆς τοῦ σοῦ διδασκάλου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. χαίροις ὁ καταπαλαίσας τὸν ἀντίπαλον, τῇ τοῦ σώματος τήξει, καὶ διηνεκεῖ πρὸς Θεὸν προσευχῇ. Χαίροις ὁ μετανάστης πατρίδος, καὶ οἰκιστῆς καὶ φύλαξ τῶν Κυθήρων, καὶ οἰκουμένης προστάτης καὶ πρόμαχος, αἴτησαι ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Γ', 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων

τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, σ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες

ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Δ', 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Ἀσκητῶν ὑπερβὰς τὸ φερέπονον, Ὅσιε Πάτερ, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις, ὑπερβαλλούσης τιμῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπειπλήρωσαι ὅτι τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδεύσας ὁδὸν, νενίκηκας τὸν κόσμον, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης· καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχων αὐτῶν, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ἦχος β'.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, Πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἅγια σου ψυχὴ, Ἀγγέλοις συνυμνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται, ἔχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε, παρρησίαν καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορευῶν ἐν οὐρανοῖς· Χριστὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς.

Τίς τῷ ἱερῷ σου τεμένει, Θεόδωρε μακάριε, μετὰ πόθου καὶ πίστεως προστρέχων, οὐ λαμβάνει ταχέως τὰ οἰκεῖα αἰτήματα; Τοῖς δεινοῖς περιπεσῶν νόσοις, καὶ ἀλλεπαλλήλοις κινδύνοις, προσκαλούμενός σε οὐ σώζεται; Ὅντως θαυμαστὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ τερατουργήματα· οὐ μόνον γὰρ τὰ τῆς ψυχῆς ἰατροεῖς παθήματα, τῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ σώματος· ἅπαντες γοῦν σωτῆρα σε προβαλλόμεθα· καὶ κατὰ χρέος, τὴν ἱερὰν σου καὶ σεπτὴν μνήμην ἐορτάζοντες, τὸν σέ, ἀνυμνολογοῦμεν, δοξάσαντα Κύριον.

Ὁ αὐτὸς.

Ἦγάπησας θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὢν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες· καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Θεόδωρε μακάριε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τῶν θείων ἐπάνυμιον δωρεῶν, δεῦτε λαοὶ ἀξίως εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ καλῶς διαπρέψας τῷ βίῳ, ἀξίως τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς χοροστατεῖ μετ' Ἀγγέλων, τῷ τρισηλίῳ φωτὶ παριστάμενος· διὸ καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτὸν εἰπώμεν: Χαίροις, ὁ τῶν ὀκληρῶν τοῦ βίου ἐμφρόνως ἀποστάς, μελέτην βίου τὸν φόβον τῆς κρίσεως ποιούμενος. Χαίροις ὁ γυναικὸς καὶ παιδῶν καταφρονήσας διὰ Κύριον. Ὅν ἰκέτευε, Ὅσιων δόξα, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ὅντως ὑποποιὸν ἀρετῆν, φωτοειδὲς καὶ καθαρὸν περιβόλαιον, χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης περιβληθεὶς νουνεχῶς, ἐν γῆ τῶν πραέων νῦν γηθόμενος, ἐκλάμπεις Θεόδωρε, θεϊκαῖς ταῖς λαμπρότησι, τὰς παρατάξεις, τῶν Ἀγγέλων θεώμενος, τὸ τρισήλιον, σέλας περιπολεύοντας, ὅθεν σὲ μακαρίζοντες, ἐν

πίστει σοι κράζομεν: Μὴ ἐπιλάθου σῶν δούλων, διὰ παντὸς προστρεχόντων σοι, τεμένει τῷ θείῳ, τοῦ εὐρεῖν κακῶν τὴν λύσιν καὶ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Βίον ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀγγελικόν, ἐπολιτεύσω μακάριε, φυγὼν γὰρ πᾶσαν τοῦ κόσμου, δόξαν καὶ πλοῦτον, καλῶς τὴν στενὴν καὶ πλήρη πάσης θλίψεως, ὁδὸν διεβάδισας τὴν ἐπάξασαν ἄνω σε, πρὸς Βασιλείαν, τοῦ Θεοῦ τὴν οὐράνιον, διὸ τέλειος, ἀνεδείχθης μακάριε, ὥσπερ ἔφη ὁ Κύριος πρὸς ὃν σε κεκτήμεθα, οἱ σὴ προστρέχοντες σκέπη, ἔνθερμον πρέσβυν αἰτούμενοι. Τυχεῖν θείας δόξης, τοῦς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὸ σὸν μνημόσυνον.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Νῆσος ἡ τῶν Κυθήρων, σοφὴ, τὴν ἱερὰν καὶ πανσεβάσιμον μνήμην σου, τιμῶσα εὐσεβοφρόνως, ἐπαπολαύει τῶν σῶν μεγαλουργημάτων παναιοδίμει· προφθάνεις γὰρ πάντοτε, τῶν δεινῶν ἐλλυτρούμενος, βαρβαρικῆς τε, ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως, ἄρδρην ὄλεθρον, ἀπειλούσης τοῖς δούλοις σου· ὅθεν ῥύστην καὶ φύλακα, προστάτην θερμότατον σὲ ἐν ἀνάγκαις πλουτοῦντες, Θεόδωρε ἱκετεύομεν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῦ δωρήσασθαι, τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὄλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνοτησάμενος εἰς τὸ

καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύματι· ὄθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιότης τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτῃς, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, Θεόδωρε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.
Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πλοῦτον ἄσυλον, ἢ νῆσος ἔχει, τὴν κατάθεσιν τῶν σῶν λειψάνων, ἐξ ὧν καὶ χάριν θαυμάτων ἀρύεται, ἐκλυτρουμένη παθῶν καὶ κακώσεων, διὸ καὶ χαίρει τιμῶσα τὴν μνήμην σου. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρημα, Κυθήρων νῆσος, τὴν ἁγίαν σου, κέκτηται Κάραν, θεοφόρε παμμακάρε Θεόδωρε· καὶ ἐξ αὐτῆς τὰς ἰασεῖς λαμβάνουσα, ἀνακηρύττει εὐσήμεως τὴν χάριν σου, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος,

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετά τὴν α' σιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ
ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν
Ἀγγέλων συνόμιλος. Τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας
τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεραπέων
μακάριε· ὅθεν καὶ νοσοῦντων, θεραπεύεις τὰς
νόσους, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι,
θεοφόρε Θεόδωρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετά τὴν β' σιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβὼν, καὶ Αὐτῷ μέχρι
τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐκ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ
κόσμῳ Θεόδωρε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη
ἐνέκρωσας· καὶ ναὸν ἠτοιμάσας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ
σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι
νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε
μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ νῆσος Κυθήρων σε ἔχει προστάτην θερμὸν κινδύνων καὶ θλίψεων, ταύτην ῥυόμενον, ὅθεν καὶ συνελθόντες, ἐκβοῶμεν σοι μάκαρ, πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὸ σεπτὸν σου Πάτερ μνημόσουνον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαίον: Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Πάντα μοι παρεδόθη...

Ὁ Ν' ψαλμὸς.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ: Ἐλεήμον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς...

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας, παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οί κανόνες. Τῆς ἑορτῆς εἰς δ', καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὁ πρῶτος. Ἦχος πλ. β'.

Ῥδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἵπερφυεῖς τοὺς ἀγῶνας, ἐπὶ τῆς γῆς διὰ πόθον
ἐνθεον, ἐνδειξάμενος σοφὲ, παρρησίαν ἔχων πρὸς
Χριστὸν, λόγον δίδου μοι, ὕμνεῖν τὰ σὰ τεράστια.

Μέμνησο ταύτης τῆς γαίας, ἐν ἧ Χριστὸς
ἐξιλεωσάμενος βασιλείας τῆς Αὐτοῦ κληρονόμος
γένονας, σοφὲ, καὶ προστάτης ἐν δεινοῖς γενοῦ τοῖς
δούλοις σου.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους τῶν πόθῳ τῷ σῷ ναῷ
προσφευγόντων Ἁγίε καὶ κατάπεμψον ἡμῖν,
οὐρανόθεν λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πταισμάτων
ἰλασμόν, σοφὲ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ῥφθης ἐλπίς, τῶν περάτων Μήτηρ Θεοῦ τὸν Χριστὸν
κυήσασα, σπεῦσον οὖν ρῦσαι καὶ με πειρασμοῖς
κυκλούμενον δεινοῖς, Σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν ἐν πάσαις
θλίψεσι.

Ἔτερος. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ Βασιλεῖ, παρεστηκῶς τῶν Δυνάμεων, σὺν
παρρησίᾳ, Ὅσιε μάκαρ Θεόδωρε, τοὺς τὴν θείαν σου
μνήμην, τελοῦντας ἐγκλημάτων, αἴτησαι ἄφεσιν.

Ἀποσκοπῶν Πάτερ, τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν, τὸν
σὸν Σταυρὸν ἀράμενος κατηκολούθησας, τῷ Δεσπότη
τῶν ὅλων, αὐτοῦ τοῖς θείοις νόμοις μάκαρ ἐπόμενος.

Ἴνα Χριστοῦ τῆς Βασιλείας μακάριε, ἀναδειχθῆς συμμετοχος, κόσμου κατέλιπες, τὰ τερπνὰ θεοφόρε προκρίνας τῶν προσκαίρων, τὰ διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ πασῶν θλίψεων ρῦσαι τοὺς δούλους Σου, Θεογεννήτορ Δέσποινα τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον, ἐν Σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας πάσας ἐθέμεθα.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς Σὺ.

Σαρκὸς νεκρώσας, ἡδονὰς, ἀπενέκρωσας ὄφιν, τὸν περνίσαντα πάλαι τὸν προπάτορὰ ἡμῶν, διὸ περ χάριν λαβὼν, ἀπελαύνεις πνεύματα ἀκάθαρτα.

Ὁ νοῦ σου νεύσει πρὸς Θεὸν καλλυνόμενος Πάτερ, ὠραιότατος ὄφθη καὶ χαρίσματος παντός, ἀνάπλεος ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας μέτοχος λαμπρότητος.

Πάσας ἀπάτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δεινὰς πανουργίας, παμμακάριστε Πάτερ, ὡς ἐκέφρων ἀληθῶς, κατέπτυσας, καὶ Χριστὸν ἀγαπήσας, τούτῳ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πόθος θέλγει με ὁ Σὸς, ἀνυμνήσαι Σε Κόρη Παναγία Παρθένε, ἡ ἐλπίς τῶν γηγενῶν· ἀλλ' οὐ τολμῶ ὁ ἐναγῆς, ὑπὸ πλήθους Κόρη παραπτώσεων.

Ἔτερος. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν Σοὶ Κύριε.

Ἰνδάλματος παθῶν ἐναπεκάθηρας καὶ ὄφθης ναὸς Θεοῦ θεοφόρε, οὗ τῷ ἔρωτι πυρούμενος, τῆς σαρκὸς ἀπεμάρανας τοὺς ἔρωτας.

Προσπάθειαν σαρκὸς ἀπαρνησάμενος, συζύγου Θεόδωρε, καὶ τῶν τέκνων, ἀντ' αὐτῶν ἐκληρονόμησας, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον μακάριε.

Ῥώμην καταλαβὼν, τὰς θείας λάρνακας, θεόφρων προσεκύνησας μετὰ πόθου, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὧν τὰ θεῖα ἐφύλαξας προστάγματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας κατ' ἀρχὰς, Θεὸς τὸν ἄνθρωπον σαρκούται ἐκ Σοῦ Πανάμωμε Κόρη, ὃν δυσώπει τὴν καρδίαν μου, μεσιτεῖαις ζωῶσαι ταῖς Σαῖς Πανάμωμε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς τοῦ βίου παγίδας ἀποφυγὼν, ἐλαμπρύνθης τῇ αἰγλητῶν ἀρετῶν, ἄνωθεν δεξάμενος τὴν ἀκτίνα τοῦ πνεύματος, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσαν, ὑπ.εμεινας κάκωσιν, οἱ γὰρ σοὶ ἀγῶνες, ἐπτόησαν δαίμονας, ὅθεν καὶ νικήσας, τὰς αὐτῶν μεθοδίας, παρέχεις ἰάματα, τοῖς αἰτοῦσί σε Ἄγιε, θεοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον. [Γερασίμου].

Καταλείψας ἐμφρόνως τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ σαυτὸν ἀρνησάμενος νουνεχῶς, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὀλικῶς καθυπέταξας, καὶ δωρεῶν ἀύλων ἐπλήσθης μακάριε, δοχεῖον τὴν ψυχὴν σου τελέσεις τοῦ Πνεύματος. Ὅθεν καὶ πᾶσιν ἐφαπλῶν τὴν σὴν χάριν, τὰ θεῖα δωρήματα, διανέμεις τοῖς χρήζουσι, θεοφόρε Θεόδωρε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων

ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ῥδὴ δ' . Χριστὸς μου δύναμις Θεὸς καὶ Κύριος.

Ἐνίξει ἅπαντας, ὁ ξένος βίος σου, τὸ ἐν πείνῃ καὶ δίψῃ καὶ παγετῷ, ὄντως ἀμετάθετον, τὸ καρτερόν δὲ τῆς εὐχῆς, κατεπτόησε καὶ δαίμονας.

Ἐδείχθης Ὅσιε, Χριστοῦ παράδεισος, τὰς ἰάσεις παρέχων τοῖς ἐπὶ σοί, πόθῳ καταφεύγουσι, ὥσπερ καρποῦς τὰς ἀρετὰς, προβαλλόμενος εἰς μίμησιν.

Νοὸς ὀξύτητι, προβλέπων Ὅσιε τὰ ῥευστὰ τῶν παρόντων, πρὸς οὐρανὸν, ἔσχες τὸ πολίτευμα, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀποσκοπῶν ἐκαρτέρεις πᾶσαν κάκωσιν.

Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίων, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Σε ἀληθεῖ, Δέσποινα Πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς Θεοτόκον καταγγέλουσιν.

Ἐτερος. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Σοῦ τοῖς χεῖλεσιν ἤνεγκας, ἀκαταπαύστως Πάτερ τὸν Δεσπότην, ἐντροφῶν τοῖς θείοις Αὐτοῦ διδάγμασιν.

Ἐπερήφανον δράκοντα, καταβαλὼν τῇ ταπεινοφροσύνῃ, ἀρετῶν εἰς ὕψος ἔφθασας Ὅσιε.

Χριστοῦ θεῖος διάκονος, ἀναδειχθεὶς Αὐτοῦ τὰς ζωηφόρους εντολὰς, ἀσαλεύτως Πάτερ ἐφύλαξας.

Θεοτοκίον.

Ἀνυμνοῦμέν Σε Ἄχραντε, Τὴν τὸν Θεὸν ἀρρήτως συλλαβοῦσαν, διὰ Σοῦ ποικίλων παθῶν λυτρούμενοι.

Ῥδὴ ε' . Τῷ θείῳ φέγγει Σου ἀγαθὲ.

Σταυρὸν ἀράμενος τοῦ Χριστοῦ, ἴχνεσιν Αὐτοῦ ἀκολουθῶν, ἀνεπιστρόφως ἐβάδισας· κάκωσιν παντοίαν καὶ πόνους σώματος, γενναίως ὑπομείνας ὡς καρτερόψυχος.

Θεὸν θεμέλιον ἀσφαλῆ, θέμενος ἐπ' ἔργοις, ἀγαθοῖς διακαρτέρεις θλιβόμενος· ὅθεν πείνη καὶ δίψη κρύει καὶ καύσωνι, Θεόδωρε, παλαιῶν ἄσειστος ἔμεινας.

Ὁ ποῦς σου ἔστη προφητικῶς, Πάτερ ἐν εὐθήτητι σοφῆ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ἀσκήσεως τοῖς τρίβοις καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥντως ὡραῖος ὁ Σὸς Υἱὸς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὥφθη Πανάμωμε Δέσποινα· πάντας ὡραῖζων τοὺς Θεοτόκον Σε, καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ ὁμολογοῦντάς Σε.

Ἐτερος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς.

Ἰθυνας Πάτερ τὸν σὸν, πρὸς τὸν Θεὸν νοῦν ἀκλινῶς Ῥσιε, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα ἅπαν, ἐνέκρωσας, τὴν ψυχὴν σου ζωώσας, ταῖς θείαις μάκαρ πράξεσι.

Τῷ θείῳ πόθῳ Χριστὲ, πυρποληθεὶς τὰς ἡδονὰς ἔφλεξεν, ὁ Σὸς πιστὸς οἰκέτης Οἰκτίρμων· οὗ θείαις προσευχαῖς, οἰκτείρησον σῶσον καὶ μὲ τὸν ἀνάξιον.

Ἀκαταπαύστοις ὥδαῖς, τὸν παντοδύναμον ὑμνῶν Κύριον, ἐν ταῖς χερσὶ ἐργάζου ἀπαύστως, ἀντίπαλον εἰδῶς, ὄντως ἀκηδείας. Σοφὲ τὸ ἐργόχειρον.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι Σοῖς Ἀγαθῇ, ἀκολουθοῦσαι γενεαὶ ἅπασαι, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, Σὲ μακαριοῦμεν, ὡς ὄντως τὸν πάντων κυήσασαν Κύριον.

Ῥδὴ σὶ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δακρῦν τοῖς χεύμασι, καὶ συντόνω προσευχῇ, δαίμονας ἐταπείνωσας, καὶ νικηφόρος ὄφθης κατὰ παθῶν, διό σε ἐδόξασεν ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς ἥλιος ἔφανατος, δαδουχῶν πᾶσαν τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λάμπησι, καὶ ἀπελαύνεις νέφη βαρβαρικὰ, ῥωνύων τοὺς δούλους σου, κατ' αὐτῶν ἐν πολέμοις κραταιότατα.

Ῥοαῖς τῶν δακρῦν σου κατεπόντισας στρατὸν, δαιμόνων δυσμαχώτατον, καὶ εἰς τὴν ἄνω πόλιν περιχαρῶς, εἰσέδυσ Θεόδωρε, τὰς αἰτήσεις ἐκεῖθεν, καταπέμπων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Πανύμνητον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν Ἄχραντον Δέσποινα, ἀδιστάκτω καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων κυκλούμενος.

Ἐρῶς σου τὸν βίον ἐλάμπρυνας, ἐν ἀκτημοσύνη τε, καὶ ἐν πραότητι, διόπερ γῆν κατώκησας, τῶν πραγῶν θεόφρον Θεόδωρε.

Νύκτα βίου ἐμφρόνως παρέδραμες, καὶ πρὸς αἰζώους μονὰς κατεσκήνωσας Πάτερ, σαφῶς ἀδύτους τε, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Ὅλοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοῖς χρήζουσι διανέμεις παμμακάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἰλαστήριον ὄφθης Πανάμωμε, ἢ τὸν ἰλασμόν καὶ Σωτῆρα κυήσασα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ ὑμνούντων Σε.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ βίου φυγῶν ἠδύτητας καὶ θόρυβον, καὶ τέκνα λιπῶν καὶ σύζυγον μακάριε, τὴν ἐρημον ὄκησας, καὶ Ἄγγέλων γέγονας Ὅσιε, ζηλωτῆς ἀξιάγαστος, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, πάντες συνελθόντες, προθύμως εὐφημήσωμεν Θεόδωρον τὸν μακάριον· οὗτος γὰρ καταφρονήσας, κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἐν ἐρήμῳ κατώκησε· καὶ τὴν σάρκα τῇ ψυχῇ καθυπέταξε· διὸ χάριν θαυμάτων οὐρανόθεν ἐδέξατο, καὶ μεταστὰς ἀπὸ γῆν σὺν Ἀγγέλοις ἄδει τὸν πλάσαντα· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήρῳ.

Χριστοῦ δωρεῶν ἐπωνυμίαν φέρων.
Βροτοῖς ἴασιν ἀεὶ πηγάζεις Πάτερ.
Δυωδεκάτη Θεόδωρος ὑπερθεν ἀείρατο αἴης.

Ῥδὴ ζ'.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη σου τὰ πέρατα, τῇ αἴγλη
τῶν θαυμάτων σοφῆ, καὶ ἀπευλάνει, ζοφερῶν
δαιμόνων τὴν πληθὺν, καὶ πᾶσι παρέχει τοῦ βοᾶν:
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐτραυματίσας τοὺς δαίμονας Θεόδωρε, ὡς ἄσαρκος
βιώσας· ἐν γῆ ὄθεν Ὅσιε σὲ προστάτην ἔχοντες
θερμὸν, βοῶμεν ἀπαύστως τῷ Χριστῷ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ὠραῖόν σε θυσαύρισμα μακάριε, ἡ νῆσος αὕτη
κέκτηται, ἐγκαυχωμένη ἐπὶ σοὶ, καὶ πάντας τοὺς
ἐχθροὺς, τροποῦται βοῶσα τῷ Χριστῷ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τοῦ νοός μου τὰς κινήσεις ἀπημαύρωσε, παθῶν
ἀκλὺς ὀλέθριος· ἀλλὰ Δέσποινα, ἡ τὸ φῶς κυήσασα
Χριστὸν, καταύγασον ταύτας τοῦ βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐτερος. Εἰκόνοσ χρυσιῆς.

Ναὸν σεαυτὸν, ἀπετέλεσας σοφῆ τοῦ Παρακλήτου,
δι' ἐμμελείας θείων πράξεων· διὸ καὶ νῦν
μεταβέβηκας, πρὸς αἰωνιζούσας σκηνώσεις
ἀναμέλπων Θεόδωρε: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν οἴκῳ στενῷ κατακλείσας σου τὸ σῶμα
παμμακάριστε τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, τὰ τοῦ
ἐχθροῦ μηχανήματα, πάντα κατεπάτησας μέλπων τῷ
Κυρίῳ Θεόδωρε: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὠραίαν στολὴν σωτηρίων ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος,
ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δεῖλαιος,
νῦν δέ Σοι προστρέχω Παρθένε τὸν χιτῶνα
αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ Σοῦ πάλιν
ἐνδύσασθαι.

Ὠδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Οὐκ ὑπέδεισας ὄλως κάκωσιν σώματος, οὔτε πείνη
καὶ δίψη κατατηκόμενος, τέκνων χωρισμόν, καὶ
συζύγου ὑπέφερες, μέλπων ἀνευδότης, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἐδόξασας ταύτην τὴν νῆσον Ἄγιε, τῶν θαυμάτων
ἀκτίσι, καὶ τῶν ἰάσεων, ἔρημον τὸ πρὶν καὶ ἀοίκητον
μένουσαν, ὅθεν σε γεραίρει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠραῖζεται πᾶσα ἡ νῆσος Ἄγιε, ἐν τῇ μνήμῃ σου
Πάτερ καὶ συνεφραίνεται, πάντα τῶν πιστῶν ἡ
ὀμήγυρις μέλπουσα, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοδάβιστον, ἀπορρήτων
πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις, ἄκουσμα φρικτὸν,
δυσθεώρητον ὄραμα χαῖρε τῶν πεσόντων ἀνάκλησις
Δέσποινα.

Ἐτερος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἡδονῶν, Πάτερ σοφὲ, ἐγκρατείας δροσισμῶ
ἐναποσβέσας, ὡς οἱ παῖδες ἐβόας, ἀγαλλομένη ψυχῇ:
ὕμνεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ ψυχῆς ὀλοτελῶς, τὰ γεῶδη καὶ φθαρτὰ, ὦ
θεοφόρε, ἐβδελύξω ἐμφρόνως, καὶ ἐν ἐρήμοις Θεῶ
ἀπαύστως κράζειν ἐπόθησας: Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς τοῦ Κυρίου σου χαρᾶς, ἠξιώθης ὡς πιστὸς
Αὐτοῦ οἰκέτης, ἧς νῦν ἐπαπολαύων, συμμετασχεῖν καὶ
ἡμᾶς, δυσώπει τὸν Κύριον, Ὅσιε, Σε ὑπερυψοῦντας
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰ ῥάκη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, Παναγία
Παρθένε, καὶ στολὴν ἀφθαρσίας ἐπένδυσόν με τὸ
φῶς, τὸ θεῖον ἀρρήτως ἢ τέξασα, καὶ τῆς ἀκηράτου
ζωῆς μέτοχον δεῖξον.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ὡς μέγας ὄντως ἀστὴρ ἀνέτειλας, καὶ δαδουχεῖς
τοὺς πόρρω, συγκαλὼν πρὸς ἐντρύφησιν, τῶν ἀπείρων
θαυμάτων σου Ἅγιε, ὅθεν πιστῶν τὰ πλήθη, χαίρουσι
σήμερον Χριστὸν δοξολογοῦντα τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ἐπάρχεις, Πάτερ, προστάτης ἄμαχος, καὶ
πρεσβευτῆς τῶν σὲ προσκαλουμένων Θεόδωρε· διὰ
τοῦτο σκιρτῶντες τιμῶμέν σου, μνήμην τὴν
φωτοφόρον εκδυσωποῦντες σε, εὐρεῖν κακῶν τὴν
λύσιν, εὐχαῖς σου Ὅσιε.

Ὅντως ὠραία ἡ νῆσος γέγονεν, ὠραϊσμὸν καὶ πρόμαχον σὲ ἔχουσα, Ἄγιε, καὶ καυχᾶται ἐν σοὶ καὶ ἀγάλλεται, σήμερον ἐν τῇ μνήμῃ τῇ σῆ Θεόδωρε, πάντας συγκαλοῦσα τοὺς πιστοὺς τοῦ μεγαλύνειν σε.

Θεοτοκίον.

Στρατὸν ἀθέων βαρβάρων ὄλεσον, Μῆτερ Θεοῦ καὶ φύλαξον τὴν νῆσον, ᾧ Δέσποινα, τῆς αὐτῶν πονηρᾶς ἐπιθέσεως· βλάβης παντοίας ἄλλης, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς τὸν παντοδύναμον Θεὸν ἀρρήτως τέξασα.

Ἔτερος. Τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν Λόγον.

Πρὸς πλατυσμὸν θεοφόρε, ἐκ στενώσεως πάσης, μετέστης καὶ τῆς δόξης θεωρὸς τῆς τοῦ Κυρίου γεγέννησαι, οὗ τῷ ἔρωτι μάκαρ, παρέδραμες τοῦ βίου τὰ τερπνὰ, καὶ Αὐτῷ προθυμία ψυχῆς κατηκολούθησας.

Ὑμνοῖς ἀσμάτων τιμῶμεν, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ ἡ πρὸς τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, Πάτερ μετέβης Θεόδωρε· καὶ αἰτοῦμεν σε πρέσβυν, ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸν Θεὸν, τῶν ἀεὶ σὲ τιμώντων, ἀείμνηστε Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν μὲ συνέχει παισιμάτων, καὶ τὸ φθέγγος οὐ βλέπω τῶν τοῦ Υἱοῦ Σου Δέσποινα Ἄγνη παραγγελμάτων, καὶ δέδοικα, τὴν ἐκεῖ τιμωρίαν, ἐξ ἧς μὲ ῥῦσαι μόνη Ἀγαθὴ· δωρουμένη πρὸ τέλους, ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ τῆς Κυθήρας κλέος, καὶ τῶν Ὀσίων καλλονὴν,
Θεόδωρον τὸν γενναῖον, ἀνευφημήσωμεν πόθῳ· καὶ
γὰρ αὐτὸν ἐν ἀνάγκαις ῥύστην κεκτήμεθα πάντες.

Ἔτερον. Σαρκὶ ὑπνώσας. [Γερασίμου].

Σαρκὶ βιώσας ἐπὶ γῆς, ὡς ἄγγελος Θεόδωρε, ἀξίως
ἐμεγαλύνθης, ταῖς θεοσοδοῖς δωρεαῖς, καὶ διανέμεις
ἅπασιν, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράπων, πλουσίως τὴν χάριν
σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
τῆς ἑορτῆς α' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. ἦχος πλ. β'. Ὅλην
ἀποθέμενοι.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ
τὰ πάθη Ὅσιε μετὰ τῶν προσλήψεων βδελυξάμενος·
ἀκριβῆς γέγονας τηρητῆς Θεόδωρε προσταγμάτων τοῦ
Κυρίου σου καὶ φύλαξ ἄριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ
Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν
χαρίσματα, νέμει σοὶ πλουσίως θαυμάτων ἐξαισίων
αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον ῥύστην
ἀναδείξας σε.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου
τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύρισται τοῦ παμμάκαρος·
ὃ ἔτερπνοις ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι
λιτανεύοντες βοήσωμεν: Ἄγιε πρόφθασον καὶ τοὺς ἐν
ἀνάγκαις ἐλέησον· τοῦ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς
καταιγίδος τῶν θλίψεων· ἵνα τὴν σεπτὴν σου καὶ

πάντιμον δοξάζωμεν σωρόν τήν ταῖς ἀκτίσιν
ἐκλάμπουσιν τῶν κατορθωμάτων σου.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον ἔχει σε νῆσος Κυθήρων,
Πάτερ ἀξιάγαστε, φαειναῖς αὐγάζοντα ταῖς
λαμπρότησιν· ἤ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην
μάκαρ, καὶ εὐχαῖς σου αὐτὴν φύλαττε, πάσης
κακώσεως, καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος· τυχεῖν τε
καταξίωσον διὰ πρεσβειῶν σου ἀοίδιμε, τοὺς σὲ
ἀνυμνοῦντας, μερίδος τῶν δικαίων καὶ χαρᾶς, ὡς
παριστάμενος πάντοτε τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου
ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν
δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὄεθν πᾶσι ἐβόας:
Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον,
μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ, εὐρήσητε ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ φύλαξον καὶ
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Πατέρων ἢ καλλονῇ, χαίροις τῶν
Ὁσίων, ἢ σεμνότης καὶ ἀσκητῶν· χαίροις τῶν
Κυθήρων, ἀγλάϊσμα καὶ κλέος, διώκτα τῶν δαιμόνων,
χαίροις Θεόδωρε.